

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellaneorum Observationum Libri quatuor

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. VI. Locus Plutarchi e libro, qui inscriptus est convivium septem
sapientum, correctus & illustratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

κεφαλαίωσει, coarctaverit, dixerit finem sermonum suorum
 auditu esse promptissimum, nec aliquid in se habere difficile:
 ut scilicet Deum timeamus, & ejus praecepta faciamus.

CAPUT VI.

Locus Plutarchi e libro, qui inscriptus est convivium
 septem sapientum, correctus & illustratus.

Verba Plutarchi eo loco hæc sunt: Πάνυ μὲν
 οὖν (ἔφη ὁ Σόλων) μὴ καὶ τῶν Ἀιγυπτίων ἀκριτῶ-
 τεςοι Φαιῶν μὲν, οἱ τὸν νεκρὸν ἀνατέμνοντες ἔδειξαν
 τῷ ἡλίῳ, εἴτ' αὐτῶ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν κατέβα-
 λον. Ἐδὲ ἄλλε σώματ' ἤδη καθαρῶν γεγονότ'
 ἐπιμέλονται. id est ad verbum, Certe (inquit Solon) ne Æ-
 gyptiis improvidi magis videamur, qui postquam mortuum disse-
 cuerunt, Soli ostenderunt: deinde ipsa quidem in fluvium pro-
 jecerunt. Reliqui vero corporis jam puri curam habent. Non
 constat sententia: in dictione nihil, quod corruptum videri
 possit. Desunt igitur quædam in textu: sine dubio ad-
 verbium, ἐπειδὴ & vox σπλάγχνα, quæ fidenter restituo,
 sensu ita poscente, & sequenti pronomine αὐτῶν, quod ad
 σπλάγχνα refertur. Ita ergo legendum est: οἱ ἐπειδὴ τὸν
 νεκρὸν ἀνατέμνοντες, τὰ σπλάγχνα ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ. qui post-
 quam cadavere dissecto viscera Soli ostenderunt. Veram esse
 hanc lectionem patebit conferenti hunc locum Plutarchi
 cum iis quæ Porphyrius in quarto περὶ ἀποχῆς, de hoc ipso
 more Ægyptiorum in exequiis tradit. Hunc autem subne-
 ctere haud gravabor, quia dignus cognitu, non ipsis auctoris
 verbis quæ multa sunt: sed Latinis: Ceterum illud neutiquam
 prætereundum est, quod cum nobiles jam defunctos condiant,
 privatim ventrem eximunt, & in arca reponunt deinde inter
 alia

alia, qua in mortui gratiam faciunt, arcam ad Solem attolentes, eum testem invocant, uno ex libitinariis pro mortuo orationem habente. Est autem oratio, quam Ecphantus ex lingua Ægyptia interpretatus est, hujusmodi: O domine Sol vosque Dii universi, qui vitam hominibus largimini, me accipite & Diis contubernalem futurum tradite. Ego enim Deos, quos mihi parentes commonstrarunt, semper pie colui, quamdiu in hoc seculo vixi, quique corpus genuerunt, semper honoravi: nec aliorum hominum quenuquam occidi, neque deposito fraudavi, nec aliud quidpiam inexpiabile malum admisi. Si vero dum vivebam, aliquid quod fas non erat, vel edendo, vel bibendo perpetravi, non per me peccavi, sed per ista: arcam digito ostendens, in qua venter positus erat. Atque hæc locutus in fluvium eam conjicit, reliquum autem corpus tanquam purum condit. Hæc Porphyrius, quæ superiorem Plutarchi locum non mediocriter illustrant. Subdit Plutarchus infra: Ἀτεχνῶς ἴδῶν πολλῶν ἰδοίης ἄν ὡσπερ ἐν μύλωνι, ἰῶ σώματι τὴν ψυχὴν ἐσκεκαλυμμένην δεῖ περὶ τὴν τῆς ψυχῆς χρεῖαν κυκλοῦσαν. ubi una litera addita legendum debet, supple θανάτου, metu mortis. & mox, pro τὴν τῆς ψυχῆς χρεῖαν, rescribo τὴν τῆς τροφῆς χρεῖαν. Ita melius meo quidem iudicio, quam si ψυχῆ, hoc est, anima dicatur περὶ τὴν τῆς ψυχῆς χρεῖαν κυκλεῖν. Sic autem Latine hæc sententia reddi potest: Sane vero multorum videre est animam, ceu in pistrinum detrusam, corpore velatam, metu mortis circa usum alimentum circuitu se moventem. More scilicet jumentorum molas versantium. Apulejus libro 9. Metam. sive Asini aurei: Ibi complurium jumentorum multivii circuitus intorquebant molas ambage varia. Nec die tantum, verum perpeti etiam nocte, prorsus instabili machinarum vertigine lucubrabant pervigilem farinam. Ibidem Plutarchus de iis qui cibum sumunt: Ἀλλ' ἕκαστος ἐσκεκρυφῶς ἐδούλευε τῇ περὶ τὴν τροφὴν χρεῖαν. Sed quisque in cibum se inclinans alimentum necessitati inservit. Quæ verba conjecturam nostram confir-

firmant, neque ψυχῆς, sed τρεφῆς χρέειαν, superiore loco legi debere.

CAPUT VII.

Pliniani loci, qui frustra hactenus eruditos exercuit, emendatio tentatur.

Existat hic locus in libro XI. *historia naturalis* cap. 37. his verbis: *Jecur maxime vetustatis patiens: centenis durare annis obsidionum exempla prodidere.* Itane obsidionum exemplis jecur centum annos durare observatum. At primum, cujus unquam urbis obsidio tam longum tempus duravit? deinde quid urbium obsidiones ad jecoris observationem, & quomodo per eas compertum id viscus ævo resistere, præ aliis animalium partibus? Non intelligo profus. *Turnebus* lib. 20. *Adversariorum* cap. 23. huic loco medicinam ex antiquis libris facere voluit, in quibus hanc lectionem se reperisse ait: *hoc Sirion cum exempla prodidere.* Ex hac scriptura ipse *oxyrynum exempla*, vel *Assyriorum*, emendat: quo sensu non video, sed ipsum audiamus. *Oracula librorum antiquorum sciscitanda mihi esse putavi in quibus nihil tale reperi* (quali vulgati codices excusi habent) *sed quod tamen reperi, ut verum fatear, vate aut Sibylla indiget interprete: neque ex eo sana ulla sententia contexi queat.* Verba antiquorum exemplarium sunt: *hoc Sirion cum exempla prodidere.* Quid illud sit, hoc Sirion cum, nequeo comminisci. *oxyrynum exempla aliquando vaticinatus sum legi debere: qui piscis in Ægypto frequens est, & in ejus potuit jecore, quod Plinius refert, observari.* Sed mihi commentum istud non placet. Veropropius sit, *Assyriorum exempla prodidere.*